

[Bilgrav-Nielsen]

Jeg tror, det er vigtigt, at vi gør os det klart, men samtidig erkender, at Folketinget – i hvert fald et flertal af Folketingets partier – jo har behov for at finde hinanden. For denne finanslov skulle jo gerne vedtages. Og det er det jo selvfølgelig at vi mener, det er Socialdemokratiet, der må appelleres til. Og jeg vil da tro, at det var muligt at finde en enighed mellem Socialdemokratiet, regeringen og Det Radikale Venstre.

Derfor kunne jeg passende slutte af med en ret enkel læresætning, som jeg efter bedste hukkommelse mener jeg må give Kaj Munk op-havsretten til. Han har sagt: Her har du en daler. Du kan tage den, og du kan lade den ligge. Men bruge den to gange, det kan du ikke.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det sidste skriver jeg gerne under på, hr. Bilgrav-Nielsen. Det er jo derfor, vi altid møder med forslag, som balancerer, som finder indtægter for de udgifter, vi foreslår, og det vil vi da meget gerne i diskussion med hr. Bilgrav-Nielsen om i løbet af efteråret.

Nu kan jeg jo ikke vide, hvilke aviser det er, hr. Bilgrav-Nielsen læser, men at der skulle have stået nogen steder, at jeg har tilkendegivet, at der ville blive en betydelig vækst i de samlede problemer, det kan jeg nu ikke forstå.

Det, jeg har beskæftiget mig med, har kun været kapitalmarkedets reaktion på et S-SF-flertal, og det er rigtigt, at jeg def har skrevet, at hvis der kommer et S-SF-flertal herinde, så må man forudse en række negative reaktioner på kapitalmarkedet, så f.eks. aktiekurserne falder, så der f.eks. kan blive en vis kapitalflugt. Og sådan er det jo bare. Vi har et kapitalistisk samfund, hvor kapitalen har en meget stor magt, hvor børsen har en meget stor magt, og de vil reagere negativt på et politisk flertal, som ikke passer dem. Sådan er det bare.

Jeg tror, hr. Bilgrav-Nielsen må være enig med mig i det princip, at det ikke kan nytte noget, at Folketinget, at folkestyret, viger for en sådan pression.

Nu kan det jo være svært altid at komme alle mulige avisreferater i forkøbet for at forhindre, at det bliver misvisende avisreferater, der kommer til at afgøre, hvad hr. Bilgrav-Nielsen spiller for en rolle i efterårets politiske forhandlinger, så jeg kan i hvert fald forhindre noget af det ved at give hr. Bilgrav-Nielsen bogen. Så

kan han jo læse på den i efteråret og komme på bedre tanker.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Hr. Bilgrav-Nielsen sagde, at det ville være meget vigtigt at få et bredt forlig om finansloven. Det kan jeg da godt forstå. Men jeg er da nødt til at sige, at det er ikke muligt at få forlig, hvis den ene part siger: tak for de indrømmelser, I giver, men I får ingen til gengæld. Den går ikke.

Birgith Mogensen (CD):

Vi hører ofte, at det er kedeligt at snakke økonomi. Det skal ikke være penge alt sammen, siges det, og det er da rigtigt nok. Men jeg tror, det er værre at undlade at tale om penge, for så får man ofte ikke styr på dem, og så løber de fra én. Penge er, om man kan lide det eller ej, ligesom blodet i kroppen: hvis det ikke cirkulerer i rigtig mængde og i rigtig sammensætning af de hvide og de røde blodlegemer, går det galt med kroppen.

Desuden skal man erindre, at der så sandelig også er holdninger, der kommer til udtryk i den måde, man disponerer med sine penge på. Dette gælder såvel i den private husholdning som i den offentlige. Regeringens finanslovsforslag er således også klart udtryk for holdning – først og fremmest en fortsættelse af den uundværlige holdning: at der skal sættes tæring efter næring. Underskudstiden må være forbi. Det har firkløveret stået for i godt samarbejde med ikke mindst Det Radikale Venstre. Ånden fra 1982 lever således i bedste velgående, det er finanslovsforslaget et tydeligt bevis på.

Som trofast firkløverblad må CD derfor insistere på denne hovedmålsætning, som også kom til udtryk i statsministerens åbningstale den 6. oktober 1987: at eventuelle nye afgifter modsvares af fuldt ud dækkende besparelser på andre konti. Det ville være et galt tegn såvel til amter og kommuner som til befolkningen, hvis staten på ny viste slaphed med hensyn til balance på sit regnskab. Tingene må ses i sammenhæng, og balancen må holdes.

Det skal også ved denne lejlighed være sagt, at CD betragter regeringens erhvervsfremmeforslag som helt afgørende for en gunstig udvikling af det andet balanceproblem, nemlig i forholdet til udlandet. Det drejer sig om vor